

دست بردن زیر لباس سیب!

نوشته‌های پراکنده

محمد صالح علا

نشر پوینده

محبوبم! ماهی ها پیچان و خمان و رقصان دور شما می گشتند. ما هم
خاطرات مان را در لانه جوجه های تازه به دنیا آمده پنهان می کردیم.
محبوبم! شما هم خیال کنید که روزهای باهم بودن مان شئ ای باشد،
چیزی مثل بلور، بلوری که در آینه زاری افتاده باشد.
محبوبم! شما روی برفها قدم می زدید بی آنکه جای پایی از خودتان
به جا بگذارید. همه حوض مان برف بود و ماهی کوچک قرمز لای برفها
بالا و پایین می پرید. برفی را می بوسید و پنهان می شد.

محبوبم! در آن هنگام که چشمme سرشار از آب سرد است و در دره ها
شقایق ها شکفته اند، من غرق رؤیایی رازآلوده ام و شما برایم دست تکان
می دهید.
در رؤیایی ناتمام، دست های هم را گرفتم ایم و هر روز عمر مان را به
اتفاق سپری می کنیم. در خیال من به پای هم پیر می شویم.
روزهایی که با همیم از سرنوشت راضی ام.

دست بردن زیر لباس سیب!

محبوبم! یاد شما می‌رسد احساس حریق می‌کنم؛ روی پا بند نیستم.
این سرو آن سر می‌دوم. مدام شعله می‌کشم.

مساحت عمر من شمایید. یاد شما رخ داده است. روزهای با شما
بودن چنان بزرگ شده‌اند که دیگر نمی‌شود آن را پنهان کرد.

محبوبم! سنگ بر سبو می‌خورد و یاد شما می‌رسد. در آینه‌زار عشق
شرح دلدادگی من عظیم است. پنهان نمی‌ماند. هیچ‌کس قادر نیست در
برابر دل‌ها و نگاه‌ها دیواری بکشد.

همین که شما را می‌بینم دست و پایم را گم می‌کنم و راه خانه‌ام را.
لب‌های بی‌زوال شاعر غزل غزل می‌شکفت.
شعر، نقاشی صامت درد دل با شماماست. نقاشی دهان شما شعر
صامت است.

محبوبم! به هر ایستگاهی برسی با شما پیاده می‌شوم.

محبوبم!

محبوب من! در خانه ما هر کسی رازی دارد و همه از راز من باخبرند.
من هم از رازهای آن‌ها باخبرم. دهن‌لق نیستم ولی می‌دانم حوض ما
دوستی دارد که اسمش ستاره است، هر شب خودش را به او می‌رساند از
آن بالا تا صبح به او چشمک می‌زنند. من دهن‌لق نیستم ولی از راز درخت
انجیرمان خبر دارم.

من از رازها خبر دارم. می‌دانم دوشیزه‌خانم نیلوفری دختر همسایه‌مان
وقتی که پیر شد، دیگر نمی‌تواند ملکه زیبایی جهان شود.

محبوبم! مردم چه رازهایی دارند که من از آنها باخبرم.
من اغلب آلبوم خانوادگی‌مان را ورق می‌زنم و می‌دانم وقتی در یک
عکس دو نفر کنار هم نشسته‌اند دلیلی دارد. من خبر دارم در
همسایگی‌مان مردی است که مشکلاتش را روی زمین حل می‌کند در
حالی که آسمان صاف است و در آن پرنده پر نمی‌زنند. آهسته با ما،
بریده بریده با مهتاب.